

Ročník 1996

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 57

Rozeslána dne 25. července 1996

Cena Kč 12,-

O B S A H:

192. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 12. června 1996 ve věci návrhu na zrušení vyhlášky města Jičína ze dne 24. ledna 1995 o zákazu komunistické, nacistické a fašistické propagandy na území města Jičína
193. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy Organizace spojených národů o námořní přepravě zboží, 1978
- Opatření ústředních orgánů**
- Opatření České národní banky, kterým se stanoví minimální výše likvidních prostředků
- Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se stanoví postupy účtování u malých příspěvkových organizací a u jiných drobných organizací účtujících v soustavě jednoduchého účetnictví a u zálohovaných organizací
- Oznámení Ministerstva práce a sociálních věcí o uložení kolektivních smluv vyššího stupně

192**NÁLEZ****Ústavního soudu České republiky****Jménem České republiky**

Ústavní soud České republiky rozhodl dne 12. června 1996 v plénu ve věci návrhu skupiny 31 poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na zrušení obecně závazné vyhlášky města Jičína ze dne 24. ledna 1995 o zákazu komunistické, nacistické a fašistické propagandy na území města Jičína

takto:

Vyhláška města Jičína ze dne 24. ledna 1995 o zákazu komunistické, nacistické a fašistické propagandy na území města Jičína se zrušuje dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Předseda Ústavního soudu České republiky:

JUDr. Kessler v. r.

193

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 31. března 1978 byla v Hamburku přijata Úmluva Organizace spojených národů o námořní přepravě zboží, 1978.

Jménem Československé socialistické republiky byla Úmluva podepsána v New Yorku dne 6. března 1979.

Dne 2. června 1993 dopisem ministra zahraničních věcí Česká republika oznámila generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, depozitáři Úmluvy, že v souladu s platnými zásadami mezinárodního práva se jako nástupnický stát České a Slovenské Federativní Republiky s účinností od 1. ledna 1993 považuje za signatářský stát Úmluvy Organizace spojených národů o námořní přepravě zboží, 1978.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů dne 23. června 1995. Při ratifikaci Úmluvy bylo učiněno prohlášení, „že hranice odpovědnosti dopravce na území České republiky se řídí článkem 6 Úmluvy Organizace spojených národů o námořní přepravě zboží, 1978“.

Úmluva na základě svého článku 30 odst. 1 vstoupila v platnost dnem 1. listopadu 1992 a pro Českou republiku na základě odstavce 2 téhož článku dnem 1. července 1996.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

ÚMLUVA

Organizace spojených národů o námořní přepravě zboží, 1978

Preamble

Smluvní státy této úmluvy uznaly, že je žádoucí stanovit dohodou určitá pravidla týkající se námořní přepravy zboží, a

rozhodly se, že za tímto účelem sjednají úmluvu, a dohodly se takto:

ČÁST I.

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

V této úmluvě:

1. „Doprovce“ znamená kteroukoliv osobu, která uzavřela s odesílatelem smlouvu o námořní přepravě zboží nebo jejímž jménem taková smlouva byla uzavřena.

2. „Další dopravce“ znamená kteroukoliv osobu, kterou dopravce pověřil provedením přepravy zboží nebo jeho části, a zahrnuje kteroukoliv jinou osobu, která byla takovým provedením pověřena.

3. „Odesílatel“ znamená kteroukoliv osobu, která

uzavřela s dopravcem smlouvu o námořní přepravě zboží nebo jejímž jménem nebo v jejímž zastoupení byla taková smlouva uzavřena, nebo kteroukoliv osobu, která v souvislosti se smlouvou o námořní přepravě dopravci skutečně zboží předala nebo jejímž jménem nebo v jejímž zastoupení jí bylo zboží takto předáno.

4. „Příjemce“ znamená osobu, která je oprávněna k tomu, aby jí bylo vydáno zboží.

5. „Zboží“ zahrnuje živá zvířata; je-li zboží seskupeno v kontejneru, na paletě nebo v podobné přepravní pomůcce nebo je-li zabaleno, „zboží“ zahrnuje takovou přepravní pomůcku nebo obal, jestliže byly poskytnuty odesílatelem.

6. „Smlouva o námořní přepravě“ znamená jakoukoliv smlouvu, kterou se dopravce zavazuje za úhradu přepravného přepravit zboží po moři z jednoho přístavu do druhého; avšak smlouva, která zahrnuje námořní přepravu a také přepravu nějakým jiným prostředkem, se pokládá za smlouvu o námořní přepravě pro účely této úmluvy jenom potud, pokud se vztahuje na námořní přepravu.

7. „Konosament“ znamená dokument, který je průkazem o smlouvě o námořní přepravě a o tom, že dopravce převzal zboží nebo je naložil, a jímž se do-

pravce zavazuje, že vydá zboží při odevzdání tohoto dokumentu. Ustanovení o tom, že zboží má být vydáno na řad jmenované osoby nebo na řad nebo dopravce, zakládá takový závazek.

8. Výraz „písemně“ zahrnuje mimo jiné telegrafické a dálnopisné sdělení.

Článek 2

Rozsah použití

1. Ustanovení této úmluvy se použije na všechny smlouvy o námořní přepravě mezi dvěma různými státy, jestliže:

- a) přístav nakládky stanovený ve smlouvě o námořní přepravě je na území smluvního státu nebo
- b) přístav vykládky stanovený ve smlouvě o námořní přepravě je na území smluvního státu nebo
- c) jeden z přístavů vykládky daných na výběr ve smlouvě o námořní přepravě je skutečným přístavem vykládky a jestliže takový přístav je na území smluvního státu nebo
- d) konosament nebo jiný dokument, který je průkazem o smlouvě o námořní přepravě, je vydán ve smluvním státě nebo
- e) konosament nebo jiný dokument, který je průkazem o smlouvě o námořní přepravě, stanoví, že se tato smlouva má řídit ustanoveními této úmluvy nebo právním řádem některého státu, jenž je příjímá.

2. Ustanovení této úmluvy se použije bez zřetele na státní příslušnost lodi, dopravce, dalšího dopravce, odesílatele, příjemce nebo kterékoliv jiné zainteresované osoby.

3. Ustanovení této úmluvy nelze použít na smlouvy o provozu lodi a smlouvy o nájmu lodi. Avšak byl-li vydán konosament na základě smlouvy o provozu lodi nebo smlouvy o nájmu lodi, ustanovení této úmluvy se použijí na takový konosament, jímž se řídí vztahy mezi dopravcem a držitelem konosamentu, který není objednatel lodi ani jejím nájemcem.

4. Jestliže smlouva stanoví, že budoucí přeprava zboží se uskuteční v několika zásilkách následujících za sebou v průběhu dohodnutého období, ustanovení této úmluvy se použijí na každou takovou zásilku, jestliže se však zásilka přepravuje podle smlouvy o provozu nebo smlouvy o nájmu lodi, použije se ustanovení odstavce 3 tohoto článku.

Článek 3

Výklad Úmluvy

Při výkladu a použití ustanovení této úmluvy bude brán zřetel na její mezinárodní povahu a potřebu napomáhat její jednotnosti.

ČÁST II.

ODPOVĚDNOST DOPRAVCE

Článek 4

Doba odpovědnosti

1. Odpovědnost dopravce za zboží podle této úmluvy zahrnuje dobu, po kterou je zboží v péči dopravce v přístavu nakládky, během přepravy a v přístavu vykládky.

2. Pro účely odstavce 1 tohoto článku, se má za to, že dopravce má zboží ve své péči

- a) od doby, kdy převzal zboží od:
 - i) odesílatele nebo osoby, jednající v jeho zastoupení; nebo
 - ii) úředního orgánu nebo jiné třetí osoby, které zboží musí být předáno za účelem jeho odeslání v souladu se zákonem nebo předpisy platnými v přístavu nakládky,
- b) do doby, kdy vydal zboží:
 - i) tím, že zboží předal příjemci; nebo
 - ii) v případech, kdy příjemce nepřijímá zboží od dopravce, tím, že je dal k dispozici příjemci v souladu se smlouvou nebo s právem nebo se zvyklostí příslušného obchodního odvětví platnými v přístavu určení; nebo
 - iii) tím, že předal zboží úřednímu orgánu nebo jiné třetí osobě, kterým zboží musí být předáno v souladu se zákonem nebo předpisy platnými v přístavu.

3. Odkaz na dopravce nebo na příjemce v odstavcích 1 a 2 tohoto článku znamená, vedle dopravce nebo příjemce, zaměstnance nebo zmocněnce dopravce, popřípadě příjemce.

Článek 5

Zásady odpovědnosti

1. Dopravce odpovídá za škodu vyplývající ze ztráty zboží nebo jeho poškození, jakož i za opožděné dodání, jestliže událost, která způsobila ztrátu, poškození nebo opoždění, nastala v době, kdy zboží bylo v jeho péči, jak je stanoveno v článku 4, pokud dopravce neprokáže, že on, jeho zaměstnanci nebo zmocněnci podnikli všechna opatření, která mohla být rozumně požadována, aby bylo zabráněno události a jejím následkům.

2. Opožděné dodání nastane, jestliže zboží nebylo vydáno v přístavu vykládky stanoveném ve smlouvě o námořní přepravě v době výslovně ujednané, nebo jestliže nebylo takové ujednání, v době, ve které by to bylo rozumné požadovat od pečlivého dopravce s ohledem na okolnosti případu.

3. Osoba oprávněná k uplatnění nároku za ztrátu zboží může považovat zboží za ztracené, jestliže nebylo dodáno, jak je to požadováno článkem 4, do

60 po sobě jdoucích dnů následujících po uplynutí doby pro dodání podle odstavce 2 tohoto článku.

4. a) Dopravce odpovídá

i) za ztrátu zboží nebo jeho poškození nebo za opožděné dodání, jejichž příčinou byl požár, jestliže osoba uplatňující nárok prokáže, že požár vznikl zaviněním nebo nedbalostí dopravce, jeho zaměstnanců nebo zmocněnců;

ii) za takovou ztrátu, poškození nebo opožděné dodání, o nichž osoba uplatňující nárok prokáže, že nastaly v důsledku zavinění nebo nedbalosti dopravce, jeho zaměstnanců nebo zmocněnců tím, že nebyla podniknuta všechna opatření, která mohla být rozumně požadována, aby požár byl uhašen a jeho následky vyloučeny nebo zmírněny.

b) V případě požáru na lodi, který postihne zboží, jestliže si to osoba uplatňující nárok nebo dopravce přeje, musí být v souladu s praxí námořní přepravy provedena prohlídka za účelem zjištění příčiny a okolností požáru a kopie zprávy inspektora musí být na požádání dána k dispozici dopravci a osobě uplatňující nárok.

5. Pokud jde o živá zvířata, dopravce neodpovídá za ztrátu, poškození nebo opožděné dodání, které vyplývají ze zvláštních nebezpečí vlastních takového druhu přepravy. Jestliže dopravce prokáže, že splnil všechny zvláštní pokyny, které mu dal odesílatel ohledně zvířat, a že za daných okolností případu ztráta, poškození nebo opožděné dodání mohou být připisovány takovým nebezpečím, má se za to, že ztráta, poškození nebo opožděné dodání tak byly způsobeny, pokud se neprokáže, že ztráta, poškození nebo opožděné dodání nastaly zcela nebo zčásti v důsledku zavinění nebo nedbalosti dopravce, jeho zaměstnanců nebo zmocněnců.

6. Dopravce neodpovídá za škodu s výjimkou případu společné havárie, jestliže ztráta, poškození nebo opožděné dodání nastaly v důsledku opatření k záchraně života nebo rozumných opatření k záchraně majetku na moři.

7. Jestliže zavinění nebo nedbalost dopravce, jeho zaměstnanců nebo zmocněnců spolu s jinou příčinou způsobily ztrátu, poškození nebo opožděné dodání, dopravce odpovídá pouze v rozsahu, v jakém ztrátu, poškození nebo opožděné dodání lze připisovat takovému zavinění nebo nedbalosti, za podmínky, že dopravce prokáže částku připadající na ztrátu, poškození nebo opožděné dodání, kterou takovému zavinění nebo nedbalosti nelze připisovat.

Článek 6

Omezení odpovědnosti

1. a) Dopravcova odpovědnost za škodu vyplývající ze ztráty zboží nebo jeho poškození podle ustanovení článku 5 je omezena na částku odpovídající 835 zúčtovacím jednotkám za kus nebo za jinou přepravní jednotku nebo 2,5 zúčtovacím jednotkám za kilogram hrubé hmotnosti ztraceného nebo poškozeného zboží, podle toho, co je vyšší.

b) Dopravcova odpovědnost za opožděné dodání podle ustanovení článku 5 je omezena na částku odpovídající dvou a půl násobku přepravného případajícího na zboží, u něhož došlo k opožděnému dodání, avšak nepřesahuje celkové přepravné splatné podle smlouvy o námořní přepravě zboží.

c) V žádném případě úhrn dopravcovy odpovědnosti podle písmen a) a b) tohoto odstavce nepřesáhne omezení, které by bylo stanoveno podle písmene a) tohoto odstavce pro úplnou ztrátu zboží, na jehož základě k takové odpovědnosti došlo.

2. Pro účely výpočtu, která částka je vyšší podle odstavce 1.a) tohoto článku, se použije těchto pravidel:

a) Jestliže je použito kontejneru, palety nebo podobné přepravní pomůcky pro seskupení zboží, kus nebo jiná přepravní jednotka vyčíslená v konosamentu, byl-li vydán, nebo nebyl-li vydán, v jakémkoli jiném dokumentu, jenž je průkazem o smlouvě o námořní přepravě, tak jak jsou zabaleny v takové přepravní pomůcce, se pokládají za kusy nebo přepravní jednotky. S výjimkou uvedeného případu zboží v takové přepravní pomůcce se pokládá za jednu přepravní jednotku.

b) V případech, kdy přepravní pomůcka sama byla ztracena nebo poškozena, přepravní pomůcka se považuje za jednu samostatnou přepravní jednotku, pokud není ve vlastnictví dopravce nebo dopravce ji jinak neposkytl.

3. Zúčtovací jednotka znamená zúčtovací jednotku uvedenou v článku 26.

4. Dohodou mezi dopravcem a odesílatelem lze stanovit vyšší hranici odpovědnosti, než jak je stanovena v odstavci 1.

Článek 7

Použití na mimosmluvní nároky

1. Vyloučení z odpovědnosti a omezení odpovědnosti stanovené v této úmluvě se vztahují na jakoukoliv žalobu proti dopravci pro ztrátu nebo poškození zboží, na něž se vztahuje smlouva o námořní přepravě, jakož i pro opožděné dodání bez ohledu na to, zda žaloba se opírá o smlouvu nebo o mimosmluvní odpovědnost nebo je odůvodněna jinak.

2. Jestliže taková žaloba je podána proti zaměstnanci nebo zmocněnci dopravce, takový zaměstnanec nebo zmocněnec, jestliže prokáže, že jednal v rámci svých pracovních povinností, je oprávněn pro sebe použít vyloučení a omezení odpovědnosti, jichž je podle této úmluvy oprávněn se dovolávat dopravce.

3. S výjimkou ustanovení článku 8 celková částka náhrad, které lze požadovat od dopravce a od kterékoli osoby zmíněné v odstavci 2 tohoto článku, nepřesáhne hranice odpovědnosti stanovené v této úmluvě.

Článek 8

Ztráta práva na omezení odpovědnosti

1. Dopravce není oprávněn k výhodám omezení odpovědnosti stanoveného v článku 6, jestliže se prokáže, že ztráta nebo poškození nebo opožděné dodání nastaly v důsledku dopravcova jednání nebo opominutí učiněných v úmyslu způsobit takovou ztrátu, poškození nebo opoždění nebo z hrubé nedbalosti a s vědomím, že pravděpodobně taková ztráta, poškození nebo opoždění nastane.

2. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2 článku 7 zaměstnanec nebo zmocněnec dopravce není oprávněn k výhodám omezení odpovědnosti stanoveného v článku 6, jestliže se prokáže, že ztráta nebo poškození nebo opožděné dodání nastalo v důsledku jednání nebo opominutí takového zaměstnance nebo zmocněnce učiněného s úmyslem způsobit takovou ztrátu, poškození nebo opoždění nebo z hrubé nedbalosti a s vědomím, že pravděpodobně taková ztráta, poškození nebo opoždění nastane.

Článek 9

Palubní náklad

1. Dopravce je oprávněn přepravovat zboží na palubě pouze tehdy, jestliže taková přeprava je v souladu s ujednáním s odesílatelem nebo se zvyklostí příslušného obchodního odvětví nebo ji vyžadují obecné závazné právní předpisy.

2. Jestliže se dopravce a odesílatel dohodli, že zboží bude nebo může být přepravováno na palubě, dopravce musí uvést v tomto smyslu prohlášení v konosamentu nebo v jiném dokumentu, který je průkazem o smlouvě o námořní přepravě. Jestliže takové prohlášení bude chybět, dopravce nese důkazní břemeno o tom, že bylo uzavřeno ujednání o přepravě na palubě; dopravce však není oprávněn dovolávat se takového ujednání vůči třetí osobě včetně příjemce, která nabyla konosamentu v dobré víře.

3. Jestliže zboží bylo přepravováno na palubě v rozporu s ustanoveními odstavce 1 tohoto článku nebo jestliže se dopravce nemůže podle odstavce 2 tohoto článku dovolávat ujednání o přepravě na palubě, dopravce bez ohledu na ustanovení odstavce 1 článku 5 odpovídá za ztrátu zboží nebo jeho poškození, jakož

i za opožděné dodání, které jsou následkem výhradně přepravy na palubě, a rozsah jeho odpovědnosti je třeba určit v souladu s ustanoveními článku 6 nebo případně podle článku 8 této úmluvy.

4. Přeprava zboží na palubě provedená v rozporu s výslovným ujednáním o přepravě pod palubou se pokládá za jednání nebo opominutí dopravce ve smyslu článku 8.

Článek 10

Odpovědnost dopravce a dalšího dopravce

1. Jestliže provedením přepravy nebo její části byl pověřen další dopravce, ať již se tak stalo v rámci oprávnění daného ve smlouvě o námořní přepravě či nikoliv, dopravce přesto zůstává odpovědný za celou přepravu podle ustanovení této úmluvy. Dopravce je odpovědný, pokud jde o přepravu prováděnou dalším dopravcem, za jednání a opominutí dalšího dopravce a jeho zaměstnanců a zmocněnců, pokud jednají v rámci svých pracovních povinností.

2. Všechna ustanovení této úmluvy, jimiž se řídí odpovědnost dopravce, se rovněž použijí na odpovědnost dalšího dopravce za přepravu, kterou provedl. Ustanovení odstavců 2 a 3 článku 7 a odstavce 2 článku 8 se použije, jestliže je podána žaloba proti zaměstnanci nebo zmocněnci dalšího dopravce.

3. Jakékoliv zvláštní ujednání, jímž dopravce přijímá povinnosti, které nejsou uloženy touto úmluvou, nebo se vzdává práv priznaných mu touto úmluvou, se dotýká dalšího dopravce pouze tehdy, jestliže s ním výslovně a písemně projevil souhlas. Ať již další dopravce takový souhlas projevil či nikoliv, dopravce přesto zůstává vázán povinnostmi nebo vzdáním se práv, které vyplývají z takového zvláštního ujednání.

4. Odpovědnost dopravce a dalšího dopravce je společná a nerozdílná, jestliže jsou oba odpovědní, a v takovém rozsahu, v jakém jsou oba odpovědní.

5. Úhrn částek, jejichž úhradu lze požadovat od dopravce, dalšího dopravce a jejich zaměstnanců a zmocněnců, nepřekročí limit odpovědnosti stanovené v této úmluvě.

6. Nic v tomto článku není na újmu jakémukoliv právu na postih mezi dopravcem a dalším dopravcem.

Článek 11

Průběžná přeprava

1. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 článku 10 tam, kde smlouva o námořní přepravě výslovně stanoví, že určitá část přepravy, na niž se vztahuje uvedená smlouva, má být provedena jménem uvedené osoby jiné než dopravcem, smlouva může také stanovit, že dopravce neodpovídá za ztrátu, poškození a opožděné dodání způsobené událostí, která nastala v době, kdy zboží má v péči další dopravce v průběhu

takové části přepravy. Přesto však jakékoliv ustanovení, jímž se omezuje nebo vylučuje taková odpovědnost, je neúčinné, jestliže proti dalšímu dopravci nemůže být zahájeno žádné soudní řízení před soudem příslušným podle ustanovení odstavců 1 a 2 článku 21. Důkazní břemeno o tom, že ztráta, poškození nebo opožděné dodání bylo způsobeno takovou událostí, leží na dopravci.

2. Další dopravce odpovídá podle ustanovení odstavce 2 článku 10 za ztrátu, poškození a opožděné dodání způsobené událostí, která nastala v době, kdy měl zboží ve své péči.

ČÁST III. ODPOVĚDNOST ODESÍLATELE

Článek 12 Obecné pravidlo

Odesílatel neodpovídá za ztrátu, kterou utrpěl dopravce nebo další dopravce, nebo za poškození, které utrpěla loď, pokud taková ztráta nebo poškození nebyly způsobeny zaviněním nebo nedbalostí odesílatele, jeho zaměstnanců nebo zmocněnců. Ani žádný zaměstnanec nebo zmocněnec odesílatele neodpovídá za takovou ztrátu nebo poškození, pokud ztráta nebo poškození nebyly způsobeny jeho zaviněním nebo nedbalostí.

Článek 13 Zvláštní pravidla o nebezpečném zboží

1. Odesílatel musí nebezpečné zboží náležitým způsobem označit nebo opatřit nálepkou jako nebezpečné.

2. Předá-li odesílatel nebezpečné zboží dopravci nebo podle okolností případu dalšímu dopravci, musí jej informovat o nebezpečné povaze zboží, a jestliže je to nutné, o opatřeních, která je třeba učinit. Jestliže to odesílatel neudělá a dopravce nebo další dopravce ani jinak nevědí o jeho nebezpečné povaze:

- a) odesílatel odpovídá dopravci a kterémukoliv dalšímu dopravci za ztrátu, která vyplývá ze zaslání takového zboží; a
- b) zboží může být kdykoliv podle okolností vyloženo, zničeno a učiněno neškodným bez poskytnutí náhrady škody.

3. Ustanovení odstavce 2 tohoto článku se nemůže dovolávat kterákoliv osoba, jestliže během přepravy převzala do své péče zboží a znala jeho nebezpečnou povahu.

4. Jestliže v případech, na které se nevztahují ustanovení odstavce 2 písm. b) tohoto článku nebo se jich nelze dovolávat, se stane nebezpečné zboží skutečným nebezpečím pro život nebo majetek, může být

takové zboží podle okolností vyloženo, zničeno nebo učiněno neškodným bez poskytnutí náhrady škody s výjimkou případů, kdy existuje povinnost přispět do společné havárie nebo jestliže dopravce odpovídá podle ustanovení článku 5.

ČÁST IV. PŘEPRAVNÍ DOKLADY

Článek 14 Vydání konosamentu

1. Jestliže dopravce nebo další dopravce převezme zboží do své péče, dopravce musí na žádost odesílatele vystavit odesílateli konosament.

2. Konosament může být podepsán osobou, která má k tomu od dopravce zmocnění. Konosament podepsaný kapitánem lodi, na níž se zboží přepravuje, se pokládá za konosament podepsaný v zastoupení dopravce.

3. Podpis na konosamentu může být vlastnoruční, tištěný ve faksimile, perforovaný, vyznačen razítkem, v symbolech nebo může být učiněn jakýmkoliv jinými mechanickými nebo elektronickými prostředky, pokud to není v rozporu s právem státu, kde byl konosament vydán.

Článek 15 Náležitosti konosamentu

1. Konosament musí obsahovat mimo jiné tyto údaje:

- a) obecnou povahu zboží, hlavní značky nutné pro identifikaci zboží, výslovné prohlášení, přichází-li to v úvahu, o nebezpečné povaze zboží, počet obalů nebo kusů a hmotnost zboží nebo jeho množství vyjádřené jiným způsobem tak, jak všechny tyto údaje poskytl odesílatel;
- b) zjevný stav zboží;
- c) jméno a hlavní podnikatelské sídlo dopravce;
- d) jméno odesílatele;
- e) příjemce, jestliže byl odesílatelem jmenován;
- f) přístav nakládky podle smlouvy o námořní přepravě a datum, kdy bylo zboží převzato dopravcem v přístavu nakládky;
- g) přístav vykládky podle smlouvy o námořní přepravě;
- h) počet originálů konosamentu, jestliže je jich více než jeden;
- i) místo vydání konosamentu;
- j) podpis dopravce nebo osoby jednající v jeho zastoupení;

- k) přepravné v rozsahu, v jakém má být hrazeno příjemcem, nebo jiný údaj o tom, že přepravné má hradit příjemce;
- l) prohlášení, o němž je zmínka v odstavci 3 článku 23;
- m) prohlášení, přichází-li to v úvahu, o tom, že zboží bude nebo může být přepravováno na palubě;
- n) datum nebo dobu vydání zboží v přístavu vykládky, jestliže to bylo výslovně ujednáno mezi stranami; a
- o) jakékoliv zvýšené omezení nebo zvýšená omezení odpovědnosti, kde to bylo ujednáno v souladu s odstavcem 4 článku 6.

2. Jestliže zboží již bylo naloženo na loď a odesílatel o to požádá, dopravce musí vydat odesílateli „palubní“ konosament, který vedle údajů požadovaných v odstavci 1 tohoto článku musí potvrdit, že zboží bylo naloženo na jmenovanou loď nebo jmenovanou loď, a datum nebo data nakládky. Jestliže dopravce již předtím vydal odesílateli konosament nebo jiný dokument opravňující k vydání takového zboží, odesílatel musí na žádost dopravce odevzdat takový dokument výměnou za „palubní“ konosament. Dopravce může upravit jakýkoliv dříve vydaný dokument, aby vyhověl odesílatelovu požadavku na vydání „palubního“ konosamentu, jestliže takový dokument po úpravě bude zahrnovat všechny informace, které musí být obsaženy v „palubním“ konosamentu.

3. Skutečnost, že v konosamentu chybí jeden nebo více údajů uvedených v tomto článku, nemá vliv na právní povahu dokumentu jako konosamentu za předpokladu, že jinak vyhovuje požadavkům stanoveným v odstavci 7 článku 1.

Článek 16

Konosamenty, výhrady a průkazní účinky

1. Jestliže konosament obsahuje údaje ohledně obecné povahy, hlavních značek, počtu obalů nebo kusů, hmotnosti nebo množství zboží, o nichž dopravce nebo jiná osoba vydávající konosament v jeho zastoupení ví nebo má rozumné důvody k podezření, že přesně neodpovídají zboží, které bylo skutečně převzato, nebo, jestliže byl vydán „palubní“ konosament a zboží bylo naloženo, nebo jestliže nemá přiměřené prostředky pro kontrolu takových údajů, dopravce nebo taková jiná osoba musí uvést do konosamentu výhradu, která popisuje tyto nepřesnosti, důvody pro podezření nebo nedostatek přiměřených prostředků pro kontrolu.

2. Jestliže dopravce nebo jiná osoba vydávající konosament v jeho zastoupení opomene poznamenat na konosamentu zjevný stav zboží, má se za to, že poznamenala na konosamentu, že zboží bylo v zjevně dobrém stavu.

3. S výjimkou údajů, ohledně nichž a v jejichž

rámcí byla učiněna výhrada povolená podle odstavce 1 tohoto článku:

- a) konosament je, pokud nebude prokázán opak, průkazem o tom, že dopravce převzal, nebo jestliže byl vydán „palubní“ konosament, že naložil zboží na loď, jak je popsáno v konosamentu; a
- b) průkaz dopravce o opaku není přípustný, jestliže konosament byl převeden na třetí osobu včetně příjemce, která jednala v dobré víře a spoléhala na popis zboží obsažený v konosamentu.

4. Konosament, který neuvádí přepravné ani jiným způsobem nenaznačuje, že přepravné má hradit příjemce, jak to je stanoveno v odstavci 1 písm. k) článku 15, ani neuvádí zdržné, které naběhlo v přístavu nakládky a jež je povinen zaplatit příjemce, je průkazem, pokud nebude prokázán opak, o tom, že příjemce není povinen hradit ani přepravné ani zdržné. Dopravcův průkaz o opaku není však přípustný, jestliže byl konosament převeden na třetí osobu včetně příjemce, která jednala v dobré víře a spoléhala na to, že v konosamentu takový údaj uveden nebyl.

Článek 17

Záruky odesílatele

1. Má se zato, že odesílatel se zaručil dopravci za přesnost údajů, které se vztahují na obecnou povahu zboží, jeho značky, počet, hmotnost a množství, jak je udal za účelem jejich uvedení do konosamentu. Odesílatel musí nahradit škodu dopravci za ztrátu vyplývající z nepřesností takových údajů. Odesílatel zůstává odpovědným, i když konosament převedl na třetí osobu. Právo dopravce na takovou náhradu škody nikterak neomezuje jeho odpovědnost podle smlouvy o námořní přepravě vůči jakékoliv jiné osobě než odesílateli.

2. Jakýkoliv záruční dopis nebo ujednání, jimiž se odesílatel zavazuje nahradit škodu dopravci za ztrátu vyplývající z toho, že dopravce nebo osoba jednající v jeho zastoupení vydala konosament, aniž učinila výhradu ohledně údajů sdělených odesílatelem za účelem jejich uvedení do konosamentu nebo ohledně zjevného stavu zboží, jsou neplatné a neúčinné vůči jakékoliv třetí osobě včetně příjemce, na niž byl konosament převeden.

3. Takový záruční dopis nebo ujednání jsou platné vůči odesílateli, pokud dopravce nebo osoba jednající v jeho zastoupení tím, že upustila od výhrady, o níž se zmiňuje odstavce 2 tohoto článku, nezamýšlí podvést třetí osobu včetně příjemce, která při svém jednání spoléhá na popis zboží v konosamentu. Jestliže v tomto posledním případě opomenutá výhrada se vztahuje k údajům, které sdělil odesílatel za účelem jejich uvedení do konosamentu, dopravce nemá právo na náhradu škody od odesílatele podle odstavce 1 tohoto článku.

4. V případě zamýšleného podvodu, o němž je zmínka v odstavci 3 tohoto článku, dopravce odpovídá, aniž má výhody omezení odpovědnosti stanoveného v této úmluvě, za ztrátu, která postihla třetí osobu včetně příjemce, protože při svém jednání spočívala na popis zboží v konosamentu.

Článek 18

Jiné dokumenty než konosament

Jestliže dopravce vydá jiný dokument než konosament, aby byl podán průkaz o převzetí zboží k přepravě, takový dokument je, pokud nebude prokázán opak, průkazem o uzavření smlouvy o námořní přepravě a o převzetí zboží dopravcem, jak je v něm popsáno.

ČÁST V.

NÁROKY A ŽALOBY

Článek 19

Oznámení ztráty, poškození nebo opoždění

1. Jestliže příjemce nepředá dopravci písemné oznámení o ztrátě nebo poškození specifikující obecnou povahu takové ztráty nebo poškození nejpozději v pracovní den po dni, kdy bylo zboží předáno příjemci, takové předání zboží je průkazem, pokud nebude prokázán opak, že dopravce vydal zboží, jak je popsáno v přepravním dokladu, nebo jestliže takový doklad nebyl vydán, že jej vydal v dobrém stavu.

2. Jestliže ztráta nebo poškození nejsou zjevné, použije se obdobně ustanovení odstavce 1 tohoto článku, jestliže písemné oznámení nebylo předáno do 15 dnů následujících po dni, kdy zboží bylo předáno příjemci.

3. Jestliže stav zboží v době, kdy bylo předáno příjemci, byl podroben společné zjišťovací prohlídce nebo kontrole stran, nemusí být předáno písemné oznámení o ztrátě nebo poškození, které byly zjištěny v průběhu této prohlídky nebo kontroly.

4. V případě jakékoli skutečné nebo předpokládané ztráty nebo poškození dopravce a příjemce si musí vzájemně poskytnout všechny přiměřené podmínky pro kontrolu a přepočítání zboží.

5. Žádná náhrada nebude poskytnuta za škodu vyplývající z opožděného dodání, jestliže písemné oznámení nebylo předáno dopravci do 60 dnů po dni, kdy zboží bylo předáno příjemci.

6. Jestliže zboží bylo vydáno dalším dopravcem, každé oznámení předané mu podle tohoto článku má stejné účinky, jako kdyby bylo předáno dopravci, a každé oznámení předané dopravci má účinky, jako kdyby bylo předáno takovému dalšímu dopravci.

7. Jestliže dopravce nebo další dopravce nepředal odesílateli písemné oznámení o ztrátě nebo poškození specifikující obecnou povahu takové ztráty nebo poškození nejpozději do 90 dnů následujících po tom, co došlo ke ztrátě nebo poškození, nebo po vydání zboží v souladu s odstavcem 2 článku 4, podle toho, co je pozdější, nepodání takového oznámení je průkazem o tom, že dopravce nebo další dopravce neutrpěl ztrátu ani poškození následkem zavinění nebo nedbalosti odesílatele, jeho zaměstnanců nebo zmocněnců.

8. Pro účely tohoto článku oznámení učiněné osobě jednající v zastoupení dopravce nebo dalšího dopravce včetně kapitána nebo důstojníka, který pečuje o loď, nebo osobě jednající v zastoupení odesílatele se pokládá za dané dopravci, dalšímu dopravci, popřípadě odesílateli.

Článek 20

Promlčení práv

1. Každá žaloba týkající se přepravy zboží podle této úmluvy je promlčena, jestliže soudní nebo rozhodčí řízení nebylo zahájeno do dvou let.

2. Promlčecí lhůta počíná běžet dnem, kdy dopravce vydal zboží nebo jeho část, a v případech, kde nebylo žádné zboží vydáno, poslední den, kdy mělo být zboží vydáno.

3. Den, kdy počíná běžet promlčecí lhůta, není zahrnut do této lhůty.

4. Osoba, proti níž je nárok uplatněn, může kdykoliv v průběhu promlčecí lhůty prodloužit tuto lhůtu písemným prohlášením daným osobě uplatňující nárok. Tato lhůta může být znovu prodloužena dalším prohlášením nebo prohlášeními.

5. Osoba, která byla uznána odpovědnou, může podat žalobu na náhradu škody i po uplynutí promlčecí lhůty stanovené v předchozích odstavcích, jestliže ji podá v lhůtě povolené právem státu, kde řízení bylo zahájeno. Povolená lhůta však nesmí být kratší než 90 dnů počínající ode dne, kdy osoba, která podala žalobu na náhradu škody, uspokojila nárok nebo kdy byla obeslána v řízení o žalobě proti ní.

Článek 21

Soudní příslušnost

1. V soudním řízení týkajícím se přepravy zboží podle této úmluvy může žalobce podle své volby podat žalobu u soudu, který je příslušný podle právního řádu státu, kde má soud své sídlo a v jehož obvodu leží jedno z těchto míst:

- a) hlavní podnikatelské sídlo, nebo jestliže neexistuje, obvyklé bydliště žalovaného; nebo

- b) místo, kde byla smlouva uzavřena, za podmínky, že žalovaný tam má své podnikatelské sídlo, pobočku nebo zastoupení, jehož prostřednictvím byla smlouva uzavřena; nebo
- c) přístav nakládky nebo přístav vykládky; nebo
- d) jakékoliv jiné místo, které bylo k tomu účelu určeno ve smlouvě o námořní přepravě zboží.
2. a) Bez ohledu na předcházející ustanovení tohoto článku žaloba může být podána u soudů jakéhokoliv přístavu nebo místa ve smluvním státě, v němž loď použitá k přepravě nebo jakákoliv jiná loď náležející stejnému vlastníku může být zadržena v souladu s platným právním řádem tohoto státu a mezinárodním právem. V takovém případě však na žádost žalovaného musí svou žalobu přenést podle své volby osoba uplatňující nárok do jednoho z míst soudní příslušnosti, na která se odkazuje v odstavci 1 tohoto článku jako na příslušná k rozhodnutí o nároku, avšak před takovým přenesením žaloby žalovaný musí poskytnout dostatečnou záruku k zabezpečení úhrady dle jakéhokoliv rozhodnutí, jež může být později vydáno ve prospěch osoby uplatňující nárok na základě její žaloby.
- b) O všech otázkách, které se týkají přiměřenosti záruky nebo i záruky vůbec, rozhodne soud přístavu nebo místa zadržení.
3. V místě, které není uvedeno v odstavci 1 nebo 2 tohoto článku, nemůže být zahájeno soudní řízení týkající se přepravy zboží podle této úmluvy. Ustanovení tohoto odstavce nejsou na překážku pravomoci smluvních států, pokud jde o prozatímní a ochranná opatření.
4. a) Jestliže byla podána žaloba u soudu příslušného podle odstavce 1 nebo 2 tohoto článku nebo jestliže takový soud vynesl rozhodnutí, nová žaloba nemůže být podána mezi těmiž stranami z týchž důvodů, ledaže by rozhodnutí soudu, u něhož byla podána první žaloba, nebylo vykonatelné ve státě, v němž bylo zahájeno nové řízení.
- b) Pro účely tohoto článku nelze považovat za podání nové žaloby, jestliže bude zahájeno řízení za účelem zajištění výkonu rozhodnutí.
- c) Pro účely tohoto článku nelze považovat za podání nové žaloby, jestliže žaloba bude přenesena k jinému soudu v tomtéž státě nebo k soudu v jiném státě v souladu s odstavcem 2.a) tohoto článku.
5. Nehledě na ustanovení předchozích odstavců je ujednání, jímž se určuje místo, kde osoba uplatňující nárok může podat žalobu, učiněné stranami poté, co

vznikl nárok podle smlouvy o námořní přepravě, platné.

Článek 22

Rozhodčí řízení

1. Za podmínek stanovených v tomto článku strany mohou stanovit ujednáním písemně potvrzeným, že jakýkoliv spor, který může vzniknout v souvislosti s přepravou zboží podle této úmluvy, bude předložen rozhodčímu orgánu.

2. Jestliže smlouva o provozu lodi nebo smlouva o nájmu lodi obsahuje ustanovení, že spory, které z ní vzniknou, budou předloženy rozhodčímu řízení, a konosament vydaný na základě těchto smluv neobsahuje zvláštní poznámku o tom, že takové ustanovení je závazné pro držitele konosamentu, dopravce se nemůže dovolávat takového ustanovení proti držiteli, který nabyl konosamentu v dobré víře.

3. Rozhodčí řízení na základě volby osoby uplatňující nárok bude zahájeno v jednom z těchto míst:

- a) místo ve státě, na jehož území leží
- i) hlavní podnikatelské sídlo žalovaného, nebo jestliže neexistuje, obvyklé bydliště žalovaného; nebo
 - ii) místo, kde byla uzavřena smlouva, za podmínky, že žalovaný tam má své podnikatelské sídlo, pobočku nebo zastoupení, jehož prostřednictvím byla smlouva uzavřena; nebo
 - iii) přístav nakládky nebo přístav vykládky; nebo
- b) jakékoliv jiné místo, které bylo k tomu účelu určeno v rozhodčí doložce nebo smlouvě.

4. Rozhodce nebo rozhodčí soud bude postupovat podle ustanovení této úmluvy.

5. Ustanovení odstavců 3 a 4 tohoto článku se pokládají za součást každé rozhodčí doložky nebo smlouvy a jakékoliv ustanovení takové doložky nebo smlouvy, které s nimi není v souladu, je neplatné a neúčinné.

6. Nic v tomto článku se nedotýká platnosti smlouvy o rozhodčím řízení, které bylo uzavřeno stranami poté, co vznikl nárok podle smlouvy o námořní přepravě.

ČÁST VI.

DOPLŇUJÍCÍ USTANOVENÍ

Článek 23

Smluvní podmínky

1. Jakákoliv podmínka ve smlouvě o námořní přepravě, konosamentu nebo v jakémkoliv jiném dokumentu, jenž je průkazem o smlouvě o námořní přepravě, je neplatná a neúčinná v rozsahu, v jakém

přímo nebo nepřímo odporuje ustanovením této úmluvy. Neplatnost takové podmínky se nedotýká platnosti jiných ustanovení smlouvy nebo dokumentu, jehož je dotyčné ustanovení součástí. Doložka, již se postupují výhody pojištění zboží ve prospěch dopravce, nebo jakákoliv podobná doložka je neplatná a neúčinná.

2. Nehledě na ustanovení odstavce 1 tohoto článku dopravce může zvýšit svou odpovědnost a své povinnosti podle této úmluvy.

3. Jestliže je vydán konosament nebo jakýkoliv jiný dokument, jenž je průkazem o námořní přepravě, musí obsahovat prohlášení, že přeprava se řídí ustanoveními této úmluvy, která činí neplatnou jakoukoliv podmínku, která se od nich odchyluje ke škodě odesílatele nebo příjemce.

4. Jestliže osoba uplatňující nárok týkající se zboží utrpěla ztrátu následkem podmínky, která je neplatná a neúčinná na základě tohoto článku nebo následkem opominutí prohlášení, o němž se zmiňuje odstavec 3 tohoto článku, dopravce musí poskytnout náhradu v požadovaném rozsahu, aby osobě uplatňující nárok byla poskytnuta náhrada v souladu s ustanoveními této úmluvy za ztrátu zboží nebo jeho poškození, jakož i za opožděné dodání zboží. Mimoto dopravce musí nahradit náklady, které vznikly osobě uplatňující nárok při výkonu jejího práva, za podmínky, že náklady vzniklé v důsledku žaloby, na niž se vztahuje předchozí ustanovení, mají být určeny v souladu s právním řádem státu, kde bylo zahájeno řízení.

Článek 24

Společná havárie

1. Nic v této úmluvě nebrání tomu, aby bylo použito ustanovení smlouvy o námořní přepravě nebo vnitrostátního práva upravujícího rozvrh společné havárie.

2. S výjimkou článku 20 ustanovení této úmluvy týkající se odpovědnosti dopravce za ztrátu zboží nebo jeho poškození rovněž určují, zda příjemce může odepřít příspěvek do společné havárie a odpovědnost dopravce nahradit příjemci škodu za takový poskytnutý příspěvek nebo za uhrazenou odměnu za záchranu.

Článek 25

Jiné mezinárodní úmluvy

1. Tato úmluva neupravuje práva a povinnosti dopravce, dalšího dopravce a jejich zaměstnanců a zmocněnců, které byly stanoveny v mezinárodních úmluvách nebo vnitrostátním právem vztahujícím se na omezení odpovědnosti vlastníků námořních lodí.

2. Ustanovení článků 21 a 22 této úmluvy nebrání, aby bylo použito kogentních ustanovení jakéko-

liv jiné mnohostranné úmluvy, která k datu této úmluvy již nabyla účinnosti, týkajících se otázek upravených v uvedených člancích, za podmínky, že spor vznikne výlučně mezi stranami, které mají své hlavní obchodní sídlo ve státech, které jsou členy takové jiné úmluvy. Tento odstavec se však nedotýká použití odstavce 4 článku 22 této úmluvy.

3. Žádná odpovědnost nevzniká podle ustanovení této úmluvy za škodu způsobenou jadernou nehodou, jestliže provozovatel jaderného zařízení odpovídá za takovou škodu:

- a) buď podle Pařížské úmluvy z 29. července 1960 o odpovědnosti za škody způsobené třetím osobám v oblasti jaderné energie, jak byla upravena Dodatkovým protokolem z 28. ledna 1964, nebo podle Vídeňské úmluvy z 21. května 1963 o občanskoprávní odpovědnosti za jaderné škody; nebo
- b) na základě vnitrostátního práva upravujícího odpovědnost za takovou škodu, za předpokladu, že takové právo je ve všech směrech stejně příznivé pro osoby, které mohou utrpět takovou škodu, jako Pařížská nebo Vídeňská úmluva.

4. Žádná odpovědnost nevzniká podle ustanovení této úmluvy za ztrátu nebo poškození nebo opožděné dodání zavazadel, za něž dopravce odpovídá podle jakékoliv mezinárodní úmluvy nebo vnitrostátního práva týkajících se námořní přepravy cestujících a jejich zavazadel.

5. Nic z toho, co je obsaženo v této úmluvě, nebrání smluvnímu státu, aby použil jakékoliv jiné mezinárodní úmluvy, která k datu této úmluvy již nabyla platnosti a již se závazně použije na smlouvy o přepravě zboží zásadně prováděné jiným způsobem přepravy, než je námořní přeprava. Tohoto ustanovení se také použije na pozdější revizi nebo změnu takové mezinárodní úmluvy.

Článek 26

Zúčtovací jednotka

1. Zúčtovací jednotka, o níž je zmínka v článku 6 této úmluvy, je zvláštním právem čerpání, jak bylo definováno Mezinárodním měnovým fondem. Částky zmíněné v článku 6 se převedou na národní měnu státu podle hodnoty takové měny k datu rozsudku nebo k datu, které bylo stranami dohodnuto. Podle podmínek zvláštního práva čerpání hodnota národní měny smluvního státu, který je členem Mezinárodního měnového fondu, se vypočítává v souladu s metodou hodnocení skutečně používanou Mezinárodním měnovým fondem k příslušnému datu pro jeho vlastní operace a transakce. Hodnota národní měny podle podmínek zvláštního práva čerpání smluvního státu, který není členem Mezinárodního měnového fondu, se vypočítává způsobem určeným tímto státem.

2. Nicméně státy, které nejsou členy Mezinárodního měnového fondu a jejich právní řád nedovoluje použít ustanovení odstavce 1 tohoto článku, mohou v době podpisu nebo v době ratifikace, přijetí, schválení nebo přístupu nebo kdykoliv později prohlásit, že limit odpovědnosti stanovený v této úmluvě bude stanoven pro použití na jejich území takto: 12 500 peněžních jednotek za kus nebo jinou přepravní jednotku nebo 37,5 peněžních jednotek za kilogram hrubé hmotnosti zboží.

3. Peněžní jednotka uvedená v odstavci 2 tohoto článku odpovídá šedesáti pěti a půl miligramu zlata při ryzosti devětset tisícin. Přepočet částek zmíněných v odstavci 2 do národní měny se provádí podle vnitrostátního práva příslušného státu.

4. Výpočet uvedený v poslední větě odstavce 1 a přepočet uvedený v odstavci 3 tohoto článku se provádí takovým způsobem, aby vyjadřoval v národní měně smluvního státu, pokud je to možné, tutéž reálnou hodnotu jako částky v článku 6, jak je tam vyjádřena v zúčtovacích jednotkách. Smluvní státy musí sdělit depozitáři jejich způsob výpočtu v souladu s odstavcem 1 tohoto článku nebo případně výsledky přepočtu zmíněného v odstavci 3 tohoto článku v době podpisu, nebo když budou ukládat své listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu nebo když využijí pro sebe možnosti dané v odstavci 2 tohoto článku a kdykoliv dojde ke změně ve způsobu takového výpočtu nebo ve výsledcích takového přepočtu.

ČÁST VII.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 27

Depozitář

Generální tajemník Organizace spojených národů je tímto určen za depozitáře této úmluvy.

Článek 28

Podpis, ratifikace, přijetí, schválení, přístup

1. Tuto úmluvu mohou podepsat všechny státy do 30. dubna 1979 v sídle Organizace spojených národů v New Yorku.

2. Tato úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení signatářských států.

3. Po 30. dubnu 1979 k této úmluvě mohou přistoupit všechny státy, které nejsou signatářskými státy.

4. Listiny o ratifikaci, přijetí, schválení a přístupu budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 29

Výhrady

K této úmluvě nesmějí být činěny žádné výhrady.

Článek 30

Nabytí platnosti

1. Tato úmluva nabude platnosti prvního dne měsíce následujícího po uplynutí jednoho roku od data uložení dvacáté listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu.

2. Pro každý stát, který se stane smluvním státem této úmluvy po datu uložení dvacáté listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu, tato úmluva nabude platnosti prvního dne měsíce následujícího po uplynutí jednoho roku po uložení příslušné listiny z pověření tohoto státu.

3. Každý smluvní stát musí používat ustanovení této úmluvy na smlouvy o námořní přepravě, které byly uzavřeny počínaje datem, kdy tato úmluva vstoupila v platnost pro tento stát, a po tomto datu.

Článek 31

Výpověď jiných úmluv

1. Jakmile se stane smluvní stranou této úmluvy kterýkoliv stát, který je stranou Mezinárodní úmluvy o sjednocení některých pravidel ve věci konosamentů podepsané v Bruselu 25. srpna 1924 (Úmluva 1924), musí notifikovat belgické vládě jako depozitáři Úmluvy 1924 svou výpověď uvedené Úmluvy a přitom prohlásit, že výpověď bude platná od data, kdy tato úmluva pro ně nabude platnosti.

2. Jakmile tato úmluva nabude platnost podle odstavce 1 článku 30, depozitář této úmluvy musí oznámit belgické vládě jako depozitáři Úmluvy 1924 datum takového nabytí platnosti a názvy smluvních států, pro něž Úmluva nabyla platnosti.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se použijí obdobně pro smluvní státy Protokolu podepsaného 23. února 1968, jímž se mění Mezinárodní úmluva o sjednocení některých pravidel ve věci konosamentů podepsaná v Bruselu 25. srpna 1924.

4. Nehledě na článek 2 této úmluvy pro účely odstavce 1 tohoto článku smluvní stát může, jestliže to pokládá za žádoucí, odložit výpověď Úmluvy 1924 pozměněné Protokolem z roku 1968 nejvýše o dobu pěti let od nabytí platnosti této úmluvy. V takovém případě bude notifikovat belgické vládě svůj úmysl. Během tohoto přechodného období však musí používat vůči smluvním státům tuto úmluvu s vyloučením jakékoliv jiné.

Článek 32**Revize a změna**

1. Na žádost alespoň jedné třetiny smluvních států této úmluvy depozitář svolá konferenci smluvních států za účelem revize nebo změny Úmluvy.

2. O jakékoliv listině o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu uložené po tom, co změna této úmluvy nabyla platnost, se má za to, že se vztahuje na Úmluvu, jak byla změněna.

Článek 33**Revize výše omezení a zúčtovací jednotky
nebo peněžní jednotky**

1. Nehledě na ustanovení článku 32 depozitář svolá podle odstavce 2 tohoto článku konferenci pouze za účelem změny částky stanovené v článku 6 a v odstavci 2 článku 26 nebo za účelem nahrazení obou jednotek definovaných v odstavcích 1 a 3 článku 26 nebo kterékoliv z nich jinými jednotkami. Změna částek bude provedena pouze z důvodu významné změny v jejich skutečné hodnotě.

2. Depozitář svolá revizní konferenci, jestliže o to požádá nejméně jedna čtvrtina smluvních států.

3. Jakékoliv rozhodnutí konference musí být učiněno dvoutřetinovou většinou zúčastněných států. Depozitář sdělí změnu všem smluvním státům za účelem jejího přijetí a všem signatářským státům této úmluvy k informaci.

4. Jakákoliv schválená změna nabude platnosti prvního dne měsíce následujícího po uplynutí jed-

ného roku po tom, co byla přijata dvěma třetinami smluvních států. Přijetí se uskuteční uložením příslušné oficiální listiny u depozitáře.

5. Poté, co změna nabyla platnost, smluvní stát, který přijal změnu, je oprávněn používat Úmluvu ve změněném znění ve svých vztazích se smluvními státy, které do šesti měsíců po schválení změny neoznámily depozitáři, že nejsou vázány touto změnou.

6. O jakékoliv listině o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu uložené poté, co změna této úmluvy nabyla platnost, se má za to, že se týká Úmluvy, jak byla změněna.

Článek 34**Výpověď**

1. Smluvní stát může kdykoliv vypovědět tuto úmluvu písemným oznámením adresovaným depozitáři.

2. Výpověď se stane platnou prvního dne měsíce následujícího po uplynutí jednoho roku poté, co depozitář obdržel oznámení. Jestliže je v oznámení uvedena delší doba, výpověď se stane platnou po uplynutí takové delší doby poté, co depozitář obdržel výpověď.

Dáno v Hamburku tento třicátý první den března roku tisícího devítistého sedmdesátého osmého v jednom originále, jehož anglický, arabský, čínský, francouzský, ruský a španělský text je stejně autentický.

Na důkaz toho podepsaní zplnomocněnci, kteří byli náležitě pověřeni svými příslušnými vládami, podepsali tuto úmluvu.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

OPATŘENÍ

České národní banky

ze dne 20. června 1996,

kterým se stanoví minimální výše likvidních prostředků

Česká národní banka stanoví podle § 15 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů:

§ 1

(1) Minimální výše likvidních prostředků stavebních spořitel¹⁾ a Českomoravské záruční a rozvojové banky, a. s., činí 4 % ze závazků vůči všem osobám s výjimkou bank.

(2) Minimální výše likvidních prostředků ostatních bank a poboček zahraničních bank činí 11,5 % ze závazků vůči všem osobám s výjimkou bank.

§ 2

Závazky podle § 1 se rozumí závazky v českých korunách i závazky znějící na cizí měnu.

§ 3

Likvidní prostředky stanovené podle § 1 jsou banky povinny uložit na účtu u České národní banky jako povinné minimální rezervy.

§ 4

Povinné minimální rezervy se neúročí.

§ 5

Zrušuje se opatření České národní banky č. 131/1995 Sb., kterým se stanoví minimální výše likvidních prostředků.

§ 6

Toto opatření nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1996.

Guvernér:

Ing. Tošovský v. r.

¹⁾ Zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění zákona č. 83/1995 Sb.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 283/32 774/96** ze dne 24. června 1996, **kterým se stanoví postupy účtování u malých příspěvkových organizací a u jiných drobných organizací účtujících v soustavě jednoduchého účetnictví a u zálohovaných organizací.**

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a postupuje se podle něj od 1. ledna 1996.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do něj nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 188 10 Praha 1-Malá Strana.

Ministerstvo práce a sociálních věcí

oznamuje, že v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, byly u něj uloženy od 1. června 1996 do 30. června 1996 tyto kolektivní smlouvy vyššího stupně:

1. I. dodatek (ze dne 17. 5. 1996) ke Kolektivní smlouvě vyššího stupně na období 1995 – 1996 uzavřené dne 7. 6. 1995
mezi
Nezávislým odborovým svazem pracovníků potravinářského průmyslu a příbuzných oborů Čech a Moravy
a
Společenstvem řezníků a uzenářů Čech, Moravy a Slezska.
2. Vyšší kolektivní smlouva uzavřená na období od 1. 7. 1996 do 30. 6. 1998 dne 12. 6. 1996
mezi
Odborovým svazem pracovníků peněžnictví a pojišťovnictví
a
Svazem bank a pojišťoven.
3. Vyšší kolektivní smlouva 1996 – 1997 uzavřená dne 15. 5. 1996 (na období od 1. 7. 1996 do 30. 6. 1997)
mezi
Odborovým svazem pracovníků dopravy, silničního hospodářství a autoopravárenství Čech a Moravy –
sekcí silničního hospodářství
a
Sdružením organizací Správ a údržeb silnic České republiky.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/424 153, tel./fax: 0627/424 160, 321 728. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 07/213 644, 214 177. – **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč). – Vychází podle potřeby. – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/424 153, tel./fax: 0627/424 160, 321 728 – **Drobný prodej - Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39; Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11; Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1; M. C. DES, Cejl 76; SEVT, a. s., Česká 14; **Břeclav:** Moravský Jih, J. Palacha 6; **České Budějovice:** Prospektum, Kněžská 18; SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **Cheb:** „U Kadleců“, Kamenná 20; **Chomutov:** DDD Knihkupectví-antikvariát, Ruská 85; **Jihlava:** Byzantion, Masarykovo nám. 4; VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Karlovy Vary:** SEVT, a. s., Sokolovská 53; **Kladno:** eL VaN, Ke stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo, Klatovy 169/I; **Kolín 1:** U KAŠKŮ, Karlovo nám. 46; **Liberec 1:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Kniha M+M, Lipová 806; Růžička, Šefířková 529/1057; **Olomouc:** Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14; Profesio, Hollarova 14; SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** Z. Petrová, Pasáž Sv. Jana a Za pasáží; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2; EDICUM, Vojanova 45; Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1; NADATUR, Hybernská 5; PROSPEKTRUM, Na poříčí 7; **Praha 2:** B. Wellemínová, Dittrichova 13; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP-Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8:** InFoC Tábor, s. r. o., nám. Dr. Holého 12; JASIPA, Zenklova 60; SEVT, a. s., Pod plynojemem 93; **Praha 10:** BMSS START, areál VÚ JAWA, V korytech 20; **Sokolov:** Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplíce:** L+N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Zlín-Louky:** INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; **Zlín-Malenovice:** M. K. – HESPO, areál Pozemních staveb; **Znojmo:** Houdková, Divišovo nám. 12; **Žatec:** Prodejna U pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevídování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 0627/424 160. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995. Podávání novinových zásilek v Slovenskej republike povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.